

[Oluf Pedersen.]

Jeg mener, det er helt uanstændigt, at man, fordi man har været ude at grave med en Spade el. lign., er hjemfalden til Internering; men det er i Virkeligheden det, der staar i Lovforslaget, for i saa Tilfælde har man jo arbejdet for Tyskerne. Jeg synes, det er helt urimeligt, og jeg synes, som sagt, det burde have været ordnet lovmæssigt paa et tidligere Tidspunkt. Forud for dette Lovforslag burde man efter min Mening have haft en Interneringslov, som fastslog, hvem der var lovligt interneret og hvem ikke. Nu ved jeg nok, at de internerede ikke har siddet under den højtærede Justitsminister, men under Minister Frode Jakobsen, og Forklaringen paa, at Interneringen har sorteret under Minister Frode Jakobsen, er, saavidt jeg kan skønne, den, at Interneringen ikke er i Overensstemmelse med dansk Lov, og derfor kunde de ikke falde ind under Justitsministeren.

Det foreliggende Lovforslag er for saa vidt ligesom Kommunistloven et sørgeligt Kapitel i vort Lands Historie. Jeg vil ikke benægte, at begge Love har været nødvendige, den ene fordi der var Tryk udefra, og den anden fordi man frygtede visse Overgreb fra nogle af dem, der blev interneret, og vel ogsaa i nogle Tilfælde fordi man frygtede, at andre her i Landet skulde forgribe sig paa dem. Men jeg synes ikke, man i Dag kan sætte den Grænse for uforskyldt Internering, som er fastsat i § 1. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl om, at en hel Række af de internerede har Erstatningskrav langt ud over, hvad der fastsættes i det foreliggende Lovforslag, og jeg tror heller ikke, dette Lovforslag vil kunne forhindre disse Erstatningskrav. Det, der her er Tale om, og som man kalder Oprejsning, er i mange Tilfælde det stik modsatte: et Forsøg paa at begrænse de Forpligtelser, der kan være opstaaet som Følge af de Interneringer, der har fundet Sted.

Det forekommer mig ogsaa at være et stort Tilbagekridt i dansk Lovgivning, naar man nu i et Lovforslag indsætter den Bestemmelse, at de Personer, som har haft Ansvar for den ulovlige Internering, ogsaa skal være med i Oprejsningsnævnet og afgøre, om Interneringen har været ulovlig, og hvilken Erstatning de paagældende eventuelt skal have. Det er en helt uanstændig Paragraf.

Jeg mener, at dette Lovforslag bør ikke gennemføres i denne Samling, og jeg henstiller til Formanden, at Fristerne for Lovforslags Behandling overholdes for dettes Vedkommende. Jeg vil paa Forhaand sige,

at hvis ikke Formanden tager min Henstilling til Følge, vil jeg gøre Indsigelse i hvert enkelt Tilfælde.

P. D. Jensen: Siden Interneringen har mange Mennesker, mange interneredes Hustruer og Børn, været nødsaget til at leve af Hjælp efter Forsorgslovens § 297. Saa fremt det viser sig, at nogle af disse internerede har været interneret uretfærdigt, forekommer det mig, at Staten burde refundere Kommunerne den udbetalte Hjælp. Kommunehjælpen skal jo tilbagebetales, og jeg finder det under saadanne Forhold uretfærdigt, at de paagældende skal tilbagebetale disse Beløb. Heller ikke er det rigtigt, at de tilfældige Kommuner, som dette rammer, skal bære disse Udgifter.

Jeg henstiller dette til Overvejelse for det Udvalg, der vil blive nedsat til at arbejde med det foreliggende Lovforslag.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker de ærede Ordførere for den venlige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet. Jeg kunde jo være forberedt paa, at det vilde gaa saadan, da der allerede ved tidligere Lejligheder af ærede Medlemmer af dette høje Ting netop er udtalt Ønske om, at et Lovforslag som dette maatte se Lyset. Da jeg forstaar, at Lovforslaget skal underkastes en Udvalgsbehandling, kan jeg fatte mig forholdsvis kort.

Det ærede Medlem Hr. Bundvad nævnte Ønskeligheden af, at de Personer, som ved urigtig Anmeldelse i ond Trø har foranlediget, at Medborgere uberettiget er blevet interneret, maa blive strafferetligt forfulgt. Det skal jeg være opmærksom paa. Der er i vor gældende Straffelov tilstrækkelig Hjemmel for at taksere den Slags Handlinger efter Fortjeneste.

Med Hensyn til Bemærkningen om, hvorvidt Internering begrundet i Arbejde for Værnemagten skal anses for berettiget og altsaa udelukke Erstatning, naar Arbejdet alene har bestaaet i almindeligt civilt Lønarbejde, vil jeg sige, at et saadant Syn forekommer mig ikke at være saa abnormt. Jeg tror, at de Tilfælde, hvor nogen maatte være blevet interneret paa Grund af almindeligt civilt Lønarbejde, er meget faa. Det var ikke det, der dannede Grundlaget for Interneringerne. Men skulde det paa den anden Side vise sig, at i enkelte Tilfælde ogsaa almindeligt Lønarbejde for Tyskerne har dannet Grundlag for Internering, kan jeg ikke se, at den, som det er gaaet ud over, kan paaberaabe sig et Hensyn, som skulde gøre ham berettiget til Erstatning.